

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

היום שקישר

קובץ מיוחד בקשר עם
יום הבהיר י"ד כסלו

גליון ז'
שנה עשירית

תמימים, עליכם לבטל עצמכם...

בשעת סעודת החתונה הסתובב כ"ק מו"ח אדמו"ר עם בקבוק משקה וכוסית בין כל השולחנות וחילק "לחיים". בשעה שהגיע לשולחן של התמימים, נתן גם להם משקה ודיבר עבורם שיחה שלמה ("א גאנצע רייד"). השיחה החלה במילים: "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עלי". "ואתם - אמר הרבי לתמימים - תדעו תמימים שעליכם לבטל עצמכם מכל וכל"...

- מוכרח להיות לימוד הנגלה - כשם שלא תיתכן לנשמה בלי גוף. צריך ללמוד נגלה ואכן ללמוד כדבעי לא רק לצאת ידי חובה בשביל המשגיח, להחזיק גמרא ומתחתי' מאמר או קונטרס...

(משיחת ש"פ וישלח תשי"ד)

יוצא לאור ע"י:

**"ועד חיילי בית דוד" -
בית משיח - בית חיינו**

770 איסטערן פארקווי,
ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או הצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,
ניתן לפנות לדוא"ל: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:
www.groups.google.com/group/vaad770

ב"ה

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה

לקראת ש"פ וישלח, י"ד כסלו, יום נישואי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, עליו התבטא כי "זהו היום שקישר אותי עמכם ואתכם עמי", הננו מוציאים לאור קובץ "היום שקישר" - ובו:

א. חלק מהתוועדות ש"פ וישלח ה'תשי"ד בה מדובר אודות דברי כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לתלמידי-התמימים בעת חתונת כ"ק אד"ש מלך המשיח - י"ד כסלו תרפ"ט, בשילוב יומן מיום י"ד כסלו תשי"ד - יובל העשרים וחמש - בבית חיינו.

ב. חלק מהתוועדות י"ד כסלו ה'תשל"ט - יובל החמישים שנה, בשילוב יומן י"ד כסלו התשל"ט - יובל החמישים - בבית חיינו, וברכת כ"ק אד"ש לאנ"ש שברכו אותו לרגל יובל החמישים, עם צילום ההגהות בכת"ק.

ג. תיאור מרגש ומיוחד משמחת החתונה במחיצת הורי החתן, שנאלצו לחגוג את החתונה בריחוק מקום מהחתן והכלה - מימנה של הרבנית חנה ע"ה - אם המלכות.

הוספה: צילום ופיענוח שטר התנאים בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

...

בתקווה ובביטחון כי הקריאה בקובץ זה תחזק את אור וחום ההתקשרות לנשיאנו מלך המשיח, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ותוסיף אומץ וחוזק בהתמסרות כאו"א "להתייגע להביא את הגאולה האמיתית והשלימה", ע"י השליחות היחידה שנתרה, "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", באופן שיהא המכה בפטיש שיפעל תיכף ומיד שכ"ק אד"ש מה"מ "יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את בני ישראל מהגלות", ונכריז לפניו כולם יחדיו, בקול גדול ובשמחה עצומה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"
770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' וישלח י"ג כסלו ה'תשע"ב - ביאת משיחא
שנת הק"ץ להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וס"א שנה לנשיאותו
עשרים שנה לשליחות היחידה - תשנ"ב-תשע"ב

יחד נתייגע להביא את הגאולה

.....

"הרי ע"י כך הוכנסתי לאחר מכן לענינים כלליים. בין אם אני מרוצה בין אם . . זהו היום שקישר אותי עמכם ואתכם עמי, וביחד נתייגע להביא את הגאולה האמיתית והשלימה" • חלק מהתוועדות ש"פ וישלח ה'תשי"ד אודות דברי כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לתלמידו התמימים בעת חתונת כ"ק אד"ש מלך המשיח - י"ד כסלו תרפ"ט

.....

בשעת סעודת החתונה הסתובב כ"ק מו"ח אדמו"ר עם בקבוק משקה וכוסית בין כל השולחנות וחילק "לחיים". בשעה שהגיע לשולחן של התמימים, נתן גם להם משקה ודיבר עבורם שיחה שלמה ("א גאנצע רייד").

השיחה החלה במילים: "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליי". "ואתם - אמר הרבי לתמימים - תדעו תמימים שעליכם לבטל עצמכם מכל וכל, און אויף דעם גייט איר, תלמדו תורה ביגיעה, גם בנגלה, וכן תלמדו חסידות . . ואז הנני מברך אתכם וכו'". [עכדה"ק].

מוכרח להיות לימוד הנגלה - כשם שלא תיתכן לנשמה בלי גוף. צריך ללמוד נגלה ואכן ללמוד כדבעי ("מען דארף לערנען נגלה און טאקע לערנען"). לא רק לצאת ידי חובה בשביל המשגיח, להחזיק גמרא ומתחתי' מאמר או קונטרס...

אמנם, כשם שנשמה בלבד לא מועיל, כך גם גוף בלי נשמה לא מועיל ("כשם ווי א נשמה אליין טויג ניט, איז דאך א גוף אן א נשמה טויג אויך ניט"). - וכפי שמפרשים מסבירים שמשמע מהזהר ש"אותן שאינן יודעין סודות התורה לא עמדו על הר סיני". והחיד"א כותב על זה "לא תהא כזאת, אלא ר"ל שאינם המאמינים בסוד, אמנם המאמינים ולא ידעו אינם בכלל זה". - במילא מוכרח להיות לימוד החסידות וההנהגה בדרכי החסידות שהיא הנשמה של התורה.

וזה נותן חיות גם ב"גוף" של התורה. היות והתלבשות הנשמה בגוף היא לא כמו דבר

מוכרח להיות לימוד
הנגלה . . צריך
ללמוד נגלה ואכן
ללמוד כדבעי. לא
רק לצאת ידי חובה
בשביל המשגיח,
להחזיק גמרא
ומתחת' מאמר או
קונטרס...

טוב שנמצא בתוך קליפה, שהקליפה לא משתנית (זה לא יותר
מאשר שהקליפה קולטת ריח טוב), אלא שבהתלבשות הנשמה
בגוף, הרי ע"י הנשמה הגוף עצמו מתעלה לחיות. הגוף נעשה
דבר חי.

. . בכלל חתונה היא ענין כללי אצל איש פרטי, אולם אצלי,
הרי ע"י כך הוכנסתי לאחר מכן לענינים כלליים. בין אם אני
מרוצה בין אם... אבל הדבר כבר קרה...

זהו היום שקישר אותי עמכם ואתכם עמי, וביחד נתייע
להביא את הגאולה האמיתית והשלימה. שהקב"ה יעזור שנראה
פרי טוב בעמלינו. אימרו [=נגנו] את ה'תנועה' של הבעש"ט.

[אחרי ניגון ג' תנועות להבעש"ט, ציוה לנגן את ניגון הבינוני. אח"כ את הניגון "אני
מאמין". אח"כ ניגון הד' בכות של אדמו"ר הזקן. אח"כ אמר:] שהבחורים יאמרו לחיים
ויבקשו הצלחה בלימוד הנגלה והחסידות ("זאלן די בחורים זאגן לחיים און בעטן הצלחה
אויף נגלה און חסידות").

[אח"כ ציוה לנגן "ניע זשורצי חלאפצי", ונתן מהמזונות לכמה מזקני החסידים שנכחו
בחתונה בשנת תרפ"ט].

(תרגום מ"שיחות קודש" תשי"ד מהדורה חדשה (ח"ה) ע' 511 ואילך)

יומן י"ד כסלו תשי"ד - יובל העשרים וחמש:

ש"פ וישלח, י"ד כסלו: 25 שנה לנישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א. אחר קבלת שבת
איחלו לו כמה מהחסידים "מזל טוב" ובירכו אותו. וענה להם: "אז עס וועט זיין
געזונטע און פריילעכע חסידים, איז פון דעם וועל איך אויך זיין פריילעך" (=כשיהיו
חסידים בריאים ושמחים, מזה אהיה גם אני שמח).

אחרי תפילת שחרית, בשעה 12:45, נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א וחיפש את ר' בערל
יוניק ולא הי'. ר' לייבל גרונר נכנס לחדרו הק' ויצא משם כשבידו כוס, יין ומזונות,
והתחילה ההתוועדות. נעשה רעש והתחילו לסדר שולחנות, כי לא ידעו מקודם שתהי'
התוועדות בתחילה ישבו רק חמישה-ששה אנשים, כי חלק מהקהל כבר הלך לביתו,
והשאר היו עדיין באמצע התפילה. היו הרבה שהיו בכלל קודם התפילה, וכ"ק אדמו"ר
שליט"א ידע מזה, כי באמצע ההתוועדות אמר:

"די וואס האלטען נאך שחרית זאלן מאכן קידוש, און די וואס האלטן פארן
דאווענען זאלן אזוי זאגן לחיים" (= אלו שאוחזים אחר שחרית שיעשו קידוש, ואלו
שאוחזים לפני התפילה שיאמרו כך לחיים).

כ"ק אדמו"ר שליט"א עשה קידוש, אמר לחיים וציווה לנגן. אח"כ אמר מאמר ד"ה "וכל בניך". אחר השיחות דיבר גם על ענין החתונה ואמר: "א חתונה אין אן עניין כללי בא איש פרטי, בא מיר אבער איז דאך נאך דעם האט מען מיר אריין געצווינגן אין ענינים כללים דורך דעם. איך מאטער זיך און איהר מאטערט זיך, דער אויבערשטער זאל העלפן מ'זאל זעהן פרי טוב בעמלינו - זאגט דעם בעש"ט תנועה" (חתונה היא עניין כללי אצל איש פרטי. אבל אצלי זהו לאחר שאני נכנסתי לענינים כללים על ידי זה. אני מתייגע ואתם מתייגעים, הקב"ה יעזור שנראה פרי טוב בעמלינו - אמרו את "בעש"ט תנועה" [ניגון הבעש"ט]. אחרי ניגון הבעש"ט צווה לנגן את הבינוני. אח"כ את הניגון "אני מאמין", אח"כ ניגון אדה"ז של הד' בבות. אח"כ אמר: "זאלן די בחורים זאגן לחיים און בעטן הצלחה אויף נגלה און חסידות" (שהבחורים יאמרו לחיים ויבקשו הצלחה על נגלה וחסידות). אח"כ צווה לנגן "ניע זשוריצקי חלאפצי", ואח"כ אמר: עס איז דאך דער שבת וואס פאר י"ט כסלו, וואס (=הרי זו השבת שלפני י"ט כסלו, מה) דמיני' (משבת) מתברכין כולהו יומין, זאל דער י"ט כסלו, ר"ה לחסידות בתורת הרבי ודרכי החסידים, זיין בהצלחה מופלגה, אָן (=ללא) העלמות והסתרים, אָן מניעה ועיכובים בגשמיות און אָן מניעות ועיכובים ברוחניות, עס זאל זיין אין א געזונטן אופן און א פריילעכען אופן (=שיהיה באופן בריא ובאפן שמח), ובהצלחה מופלגה למעלה מדרך הטבע.

בעת ההתוועדות סיפר כ"ק אדמו"ר שליט"א לרב מרדכי טעלישעווסקי: "אין פעטערבורג האבן בחורים אמאל אפגעדאווענט ראש השנה אין 20 אדער 50 מינוט כדי הערן תקיעות ביים רבין. איר זיצט דא, איר מיט ב"צ גייט דאווענען אפ, ווי לאנג וועט עס אייך דויערען? (=בפטרבורג היו בחורים שמהירו בתפילה בראש השנה 20 או 50 דקות כדי לשמוע תקיעות אצל הרבי. אתם יושבים פה, אתם וב"צ הולכים למהר בתפילה, כמה זמן היא תמשך?).

אמר לרב בנימין גורדצקי (ובשעת האמירה שחק): נעמט אים (ב"צ) צו זיך פאר א יאר, צווי, כדי ער זאל זיצען או לערנען אין ישיבה, אויב ער האט געדארפט האבן זארג אויף פרנסה, זאל דאס [???] ער האט ביז יעצט געזארגט, מספיק זיין, עס איז ניט דא יעצט פון וועמען מורא צו האבן, קען מען דאס זאגן אפען (= לקחתם את ב"צ לעצמכם לשנה, שנתיים, כדי שהוא ישב וילמד בישיבה, אם הוא הי' צריך לדאוג לפרנסתו, עד עכשיו הוא דאג, מספיק, עכשיו אינו הזמן ממי לדאוג, אפשר לומר לו זאת פתוח).

בסיום ההתוועדות עמד הרב דיסקינד ואמר: "אלע בעטן א ברכה פון רבין שליט"א שיוליכנו אנטקעגן משיח" (=כולם מבקשים ברכה מהרבי שליט"א שיוליכנו לקראת משיח), וענה: "דורך חסידות וועט מען ברענגען משיח, חסידות איז ניט פאר יחידי סגולה נאר יעדערער דארף האבן א קביעות עתים בזה" (=על ידי חסידות יביאו משיח, חסידות אינה בשביל יחידי סגולה אלא כאו"א צריך שיהי' לו קביעות עתים בזה).

ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:15, כרבע שעה לפני השקיעה, והתפללו מנחה (והיו כאלו שהתפללו שחרית מוסף מנחה . .).

אזלת לקרתא הלך בנימוסי'...

בנוגע לענין שכאשר מגיע יום חתונה, יתאספו כמה אוהבים וידידים, וגם שיתאספו בכמה מקומות, ושזה יביא להתוועדות ו"משתה" וכו' - צריכים לחפש מקור לזה (עכ"פ באופן של רמז) בתורה • הרמז על זה בתורה הוא - המארז"ל "אזלת לקרתא הלך בנימוסי'" • חלק מהתוועדות י"ד כסלו ה'תשל"ט - יובל החמישים שנה

ב. אך אעפ"כ, צריכים ביאור וטעם - מה יום מיומיים, למה זה בא לידי פועל דווקא בזמן זה.

מבואר אומנם בכמה מקומות גדול המעלה מזה שיהודים מתאספים, החל ממה שהוא מבואר באגה"ק הנ"ל, ובקונטרס החלצו, ובדרושי חתונה, ששם מבואר שכאשר יהודים מתאספים, נפעל ענין "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו", שאז נקלט (דערהרעט) אצל כל יהודי האלוקות שבו, וזה באופן של "ויכתוב ספר זכרון", שזה נמשך בימים שלאח"ז, עם כל הפרטים שהוא מבאר במאמר - אבל אעפ"כ, לאחרי כל הביאורים האלה, עדיין צריכים ביאור מה יום מיומיים - למה בא בפועל (שמתקבצים) דווקא ביום זה.

והתשובה על זה צריכה להיות - על ידי זה שמוצאים לזה מקור בתורה, ככל הענינים של יהודי, שלכל לראש צריך להיות "אסתכל באורייתא".

ג. בסיום חלק א"ח של השו"ע, מביא הרמ"א את הענין של "טוב לב משתה תמיד". ישנם אחרונים שלומדים בזה כמה פשטים ורמזים, אבל אין ענין יוצא מידי פשוטו - שזה בא בהמשך למה שהוא אומר לפני כן ש"חייב להרבות במשתה ושמחה", ועל זה הוא מסיים ש"טוב לב משתה תמיד", שמזה מובן, ש"טוב לב משתה תמיד" קשור עם ענינים של משתה כפשוטו ש"משתה" קשור עם יין - "משתה היין".

אבל אעפ"כ, מזה גופא שרואים שאע"פ שישנה הוראה של הרמ"א ש"טוב לב משתה

תמיד", אעפ"כ אין הדרך לעשות ענין של "משתה תמיד" בכל יום ויום. - מובן שכאשר עושים ענין של "משתה", צריכים ביאור על זה, וכאמור, שצריכים למצוא בתורה יסוד, ועכ"פ רמז, לאסיפה זו, ועד באופן של "משתה".

ד. ובנוגע לענינו - בנוגע לענין שכאשר מגיע יום חתונה, יתאספו כמה אוהבים וידידים, וגם שיתאספו בכמה מקומות, ושזה יביא להתוועדות ו"משתה" וכו' - צריכים לחפש מקור לזה (עכ"פ באופן של רמז) בתורה.

קשה לדעת איך היתה הנהגת רבותינו נשיאנו בזה - מכיוון שלא אצל כל אחד מהם היתה המציאות של יובל שנים לאחר החתונה, ואפי' אצל אלו שהיתה המציאות של יובל שנים לאחר החתונה - אין אנו יודעים איך היתה הנהגתם באופן פרטי. הנהגות שהיו בבית רבנו מדור לדור, ומאיזה סיבה שתה' לא פרסמו את זה - עד שהגיע לזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שהוא פירסם את זה. וכפי שהוא אמר שכאשר הגיע הזמן המתאים לזה, באותו הזמן פירסם את זה.

ה. הרמז על זה בתורה הוא - המארז"ל [שמובא בחסידות בכ"מ] "אזלת לקרתא הלך בנימוסי" שענין זה אומרים הן באופן של מלמטלמ"ע, והן באופן של מלמעלמ"ט:

כל הרביים יהיו, ואיך לא תסע?!

ר' יוחנן גורדון סיפר: כאשר ההזמנה להחתונה הגיעה אלינו לדוקשיץ, היה לי ספק אם לנסוע אל החתונה (מפאת החובות שהיו לי אז).

הלכתי אל הרה"ח ר' לייב שיינין שהיה המרא דאתרא בעיירה שלנו (דוקשיץ), ושוחחתי עמו אודות הספיקות שלי - אם לנסוע או לא.

ויאמר אלי ר' לייב: איך לא תסע?! הלא בחתונה זו בוודאי יהיו כל רבותינו נשיאנו: הבעל שם טוב, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' עד הרבי (הרש"ב) נ"ע, ואיך לא תסע?! ור' יוחנן סיים: "דברים אלו פעלו עלי מאד, ואכן נסעתי".

כאשר הוא מגיע ל"קרתא" נעלה יותר, צריך להיות "הלך בנימוסי", ואע"פ שישנה ההוראה שלא צריכים "להיתפס" לכל ענין של הידור וענין שנעלה יותר ממנו (כמבואר בארוכה הטעמים שבדבר בשיחות שמדברות על זה) - אעפ"כ, כשמשנה רבינו עלה על הר סיני, "לחם לא אכל ומים לא שתה", וכפי שאומר במדרש הטעם לזה, מכיוון ש"אזלת לקרתא הלך בנימוסי".

ועד"ז באופן של מלמעלמ"ט: כאשר הוא מגיע ל"קרתא" שלמטה יותר, יכול הוא לטעון שזה ענין של ירידה, והוא צריך להתנהג לפי ה"חומר מקום שיצא משם" - מביאים את הראי' מהנהגת המלאכים בהיותם אצל אברהם אבינו ש"ואכלו", מכיוון ש"אזלת לקרתא הלך בנימוסי".

אצל כ"ק מו"ח
 אדמו"ר נשיא דורנו
 הי' רגיל הפתגם באם
 טוב הוא טוב - יותר
 טוב לא יותר טוב!?
 . . . היות שישנם
 כאלו שתואנה
 הם מבקשים, והם
 מתחילים עם
 הטענה של "חדש"...

1. ובנוגע לעניננו: מנהג בני במדינה זו (ועד"ז בכמה מדינות), שכאשר מגיע יום החתונה, ובפרט כאשר מדובר אודות יום החתונה שקשור עם מספר שנים מסוים - מתאספים בני המשפחה וידידים ואוהבים וכו', ומשמחים ומעודדים איש את רעהו ואשה את רעותה וכו'.

אמנם כאשר מגיע ליהודי - צריך הוא תמיד לזכור (וזוכר) פס"ד השו"ע שצריך להיות "כל מעשיך יהיו לשם שמים", ו"בכל דרכיך דעהו", על אחת כמה וכמה בענין שנפעל באופן של "שכינתא שריא", ו"שכינתא שריא" באופן הכי נפלא, כפי שאדה"ז מבאר באגרת הקודש, ועאכו"כ כאשר זה בבית הכנסת ובית המדרש, "בית גדול" - "מקום שמגדלים בו תורה" ו"מקום שמגדלים בו תפלה",

ובמיוחד בית הכנסת ובית המדרש שקשור עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבמשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין הי' זה הד' אמות שלו, - וכפי שמדובר בהתוועדות הקודמת, מה שאדמו"ר האמצעי מבאר בארוכה, שבד' אמות של אדם נמצאת היחידה שבנפש (שאינה בלב ומוח וכו') -

הרי זה דבר ברור שזה צריך להיות באופן של "כל מעשיך יהיו לשם שמים", עד באופן של "בכל דרכיך דעהו", וכפי שאדה"ז מבאר בספרו תניא קדישא ענין הדעת - שזה מלשון התקשרות והתחברות . . . בקשר אמיץ וחזק מאד", עד באופן שמזה יוצא ההולדה של "אהבה וענפי" ויראה וענפי" - וכפי שהוא ממשיך אחרי זה ש"אהבה היא שרש כל רמ"ח מ"ע, ו"יראה היא שרש לשם"ה לא תעשה", שזה כולל את כל חיי האדם לכל פרטיהם. שאז נהי' המנהג באופן של "מנהג ישראל תורה הוא" - שזה מביא להוספה בלימוד התורה, ומכיון ש"לימוד מביא לידי מעשה", הרי זה יביא גם בהידור בקיום המצוות.

ויה"ר שנזכה שמהתוועדות זו תבוא הוספה בלימוד התורה וקיום המצוות, וכפי הנוסח

ישנם כאלו שכתבו ואמרו איחולים טובים, בקשר עם ההתוועדות ועם היום ועם המאורע וכו', ואין הזמן גרמא להודות לכל אחד בנפרד ובפרט כאשר רוצים להודות כפי הדרוש

הידוע של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו "שיפעול בי ובהשומעים" - שכל אחד יתבונן בעצמו, שהוא מבקש ועושה כל התלוי בו שזה יפעל בעצמו, ושזה יפעל אצל השני עד באופן של "ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו" - שזה יפעל למעלה ולמטה, ולמטה ולמעלה גם יחד, "והמעשה הוא העיקר". וזה גם יוסיף בהכנה המתאימה לחג הגאולה י"ט כסלו - ה"ראש השנה" לתורת החסידות ולדרכי החסידות, עם כל הענינים הקשורים בזה, ומתוך שמחה וטוב לבב.

[. .] יד. אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ה' רגיל הפתגם באם טוב הוא טוב - יותר טוב לא יותר טוב! - שלכן הנה מבלי הבט על כל הטעמים האמורים - היות שישנם כאלו שתואנה הם מבקשים, והם מתחילים עם הטענה של "חדש" וכו', שישנם מנהגים וכו', ושזהו ענין מן התורה וכו' - הנה כדי להבהיר ענין זה, וכדי לעשות מטוב יותר טוב ועוד יותר טוב - הנה בהיות שישנם כאלו שנמצאים בתוך שבעת ימי המשתה, וצריכים לערוך שבע ברכות, ה' דבר טוב ונכון שמנין יטלו את ידיהם, ולאח"ז יערכו שבע ברכות, שאז נצא מכל הענינים של טענות ושקו"ט וכו'.

ובאם ימצאו טוענים גם אז, יעשו איתם מה שעושים בשבע ברכות, ש"אגברו חמרי" אדרדקי כי היכא דלימרו מילתא כו", ולא

הגילויים בחתונה...

בעת החופה הזמין כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א בקול רם את כל רבותינו נשיאינו לבוא אל החופה: הבעל שם טוב, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי וכו'.

בעת סעודת החתונה ציוה כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א להעמיד כסא עבור אביו כ"ק אדמו"ר [מהורש"ב] נ"ע.

בעת הסעודה הלך כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א בעצמו משולחן לשולחן כשהמגבת מונחת על זרועו הק' וחילק בידו הק' לכל אחד ואחד מסובים משקה.

קטנים שמחדשים ענינים, כמו שהגמרא אומרת במסכת שבת שה"דרדקי" "אמרו מילי דאפילו בימי יהושוע בן נון לא אתמר כוותייהו", אלא עכ"פ קטנים שיודעים שצריכים לציית ולא לשאול קושיות, ולסמוך שכשיגדלו יבינו.

ואם ישנו יותר מאחד שיערוך שבע ברכות - תבוא עליהם ברכה, וכאמור לעיל (ס"ג) שצ"ל "טוב לב משתה תמיד", וכל המרבה הרי זה משובח. שלכן מזמינים את החתן עם הכלה עם כל הקרובים והידידים, שהם יאגו שמנין יטלו ידיים, ולאחרי זה יערכו שבע ברכות, ואם ישנם שנים שצריכים לערוך שבע ברכות, יערכו אח"כ את השבע ברכות השני (עם הפסק בינתיים), ומתוך שמחה וטוב לבב.

וכשם שכל ענין צריך הרי להיות באופן מסודר, צריכים הרי להתכונן לזה וכו' - הנה כדי לנצל את הזמן כדבעי, יאמרו גם ענין של דברי תורה, שבנוגע לחתן וכלה צריך הרי להיות ענין השמחה, ש"פקודי ה' ישרים משמחי לב", שזה מוסיף עוד יותר בזה ש"זוכה

יומן י"ד כסלו התשל"ט - יובל החמישים

יום ד', י"ג כסלו.

על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א נדפס קונטרס דרושי חתונה (תרפ"ט), וכן קונטרס השיחות דתשכ"ט (בקשר לשנת הארבעים דאז). נדפס על נייר צהוב. כן הגי' כ"ק אדמו"ר שליט"א את שיחת י"ג אלול תשי"ד, שמבאר שם את המאמר לכה דודי תרפ"ט, ויצא לאור בקונטרס לכה דודי תשי"ד. נוסח ההקדשה: "לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית חי' מושקא שתליט"א ליובל החמישים ליום החתונה (תרפ"ט - י"ד כסלו - תשל"ט) לאריכות ימים ושנים בריאות ויהי רצון שיראה הרבה נחת מתלמידי חסידי ומכלל ישראל וינהיג את כולנו מתוך בריאות הרחבה ונחת ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה".

אחרי תפלת מנחה דיבר הרב ברגמן עם כ"ק אדמו"ר שליט"א (בזאל) כמה דקות [בשנת תרפ"ט, כשהי' כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע באה"ק ורצה לראות את הר הבית נכנס לביתו של הנ"ל, ויש לו גם קירבה משפחתית עם כ"ק אדמו"ר שליט"א], ע"י ג"ע התחתון ברך את הרב לידר בנסיעה טובה ובשמיעת בשורות טובות.

אחרי תפלת ערבית קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א לרב חודקוב והודיעו שבשעה 9:30 תתקיים התועדות.

בשעה 9:30 נכנס להתועדות. (כשהרב מענטליק מזג את הכוס יין הוסיף מהיין שכ"ק אדמו"ר שליט"א לקח עמו בהתועדות אחרונה במוצ"ש"ק). בניגונים רמז בראשו להגברת השירה, הורה לכמה אנשים להגיד לחיים וחיך אליהם. אמר שהחתנים שנכחו בעת ההתועדות שיעשו שבע ברכות. החתנים עשו שבע ברכות ובין חתן לחתן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שיחה. צוה לנגן ניגון מאמר ואמר מאמר ד"ה אשר ברא ששון וגו'. בניגונים ששרו אחרי השבע ברכות (ניגונים הקשורים לחתונה) - רמז בראשו להגברת השירה. צוה לנגן: לכתחילה אריבער (אמר שיחה), ד' בבות (בבא רביעית פעם אחת), יניע זשורצי, פרזות תשב (והורה בידו להגברת השירה), התחיל לנגן נייעט נייעט ומחא כפיו הק'. טרם צאתו התחיל לנגן כי בשמחה תצאו. ההתועדות הסתיימה בשעה 12:17.

(בג"ע התחתון בקשר ר' י. ביסטריצקי ברכת רפו"ש עבור אביו), כשנסע לביתו הורה בידו להגברת השירה.

יום ה' י"ד כסלו - יום הבהיר.

בקה"ת קראו בס"ת של משיח, האורחים שהגיעו לקראת יום הבהיר - ברכו ברכת הגומל. אחרי קרה"ת דיבר הרב טעלעשעווסקי עם כ"ק אדמו"ר שליט"א - בג"ע התחתון - אח"כ נכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א הרב שלום (סידני) העכט.

נסע לאוהל בשעה 2 (לפני שנסע לאוהל מסר הרב אברהם שמטוב מכתב הוקרה מהנשיא קרטור לקראת יום הבהיר). לפני שנסע אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למרת שייווער שלום עליכם ושישמעו בשו"ט. חזר מהאוהל בשעה 5:17.

[עפמ"ש אד"ש בהתועדות שבכל יום של שבע ברכות הביאו לפני הרבי הריי"צ ספרים שנדפסו] החליטו שבכל יום יתנו לכ"ק אד"ש ספר חדש שמכינים לדפוס או שכבר נדפס. אחרי תפלת מנחה נכנסו לג"ע התחתון זקני אנ"ש וברכו את כ"ק אדמו"ר שליט"א לקראת יום הבהיר י"ד כסלו (אמרו שיש כאן אנשים שזכו להיות אז בחתונה). אח"כ אמר להם כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאלן זיי זוכה זיין צו יובל השישים" (נדפס בלקו"ש חט"ו ע' 215)

תפלת ערבית התפללו בזמן הרגיל בשעה 6:45. מיד אחרי התפלה נסע לביתו. בערב התקיימה מסיבת חסידים לרגל י"ד כסלו. כשכתבו (צא"ח) לכ"ק אדמו"ר שליט"א דו"ח אודות ההתועדות הזו, שאל כ"ק אדמו"ר שליט"א מדוע לא היו ריקודים?

הנוסח שכ"ק אדמו"ר שליט"א עונה בעד האיחולים: "נת' ות"ה ודבר בעתו - בחודש כסלו הוא חודש הגאולה ביום י"ד-ט"ו בו. אזכיר עה"צ. ת"ח על הברכות וכבר מילתי אמורה בתוה"ק: ואברכה (ה' מקור הברכות) מברכיך, בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר".

לתורה שניתנה בחמשה קולות", ומתוך שמחה וטוב לבב, ובינתיים החתנים והכלות וכל השייכים לזה יתכוננו, ושיהי' עם זריזות, והעיקר - שיהי' בשמחה אמיתית.

ולהמשיך את השמחה על השנה כולה, עד ל"שמחת עולם על ראשם" שיהי' בנישואין של הקב"ה עם כל אחד ואחת מישראל, הנישואין של הקב"ה עם כנס"י כמו שכתוב במדרש שכעת (בכללות הזמן של עוה"ז) זהו רק ענין של אירוסין, ולעתיד לבוא יהי' ענין

הנישואין, שיהי' בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה שיהודים עושים ועשו, עד "כמצות רצונך" . . צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה אשר ברא גו'.

[. .] טז. דובר כמ"פ שתורה מחבבת ואומרת בתוקף שיהי' הענין של להודות על הטובה. וכמבואר במפרשי טעמי המצוות (ורש"י גם מרמז את זה) שזהו כללות ענין מצות

ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שיחיו שברכו אותו לרגל יובל החמישים לנשואי כ"ק אדמו"ר שליט"א - י"ד כסלו ה'תשל"ט, אחרי תפלת המנחה:

עם זאל מקויים ווערן (ווי גערעדט נעכטן¹ בארוכה) דער כל המברך מתברך², בברכתו של הקב"ה, פון דעם אויבערשטן (אליין)³, וואס ברכתו איז אין אן אופן וואס "תוספתו מרובה על העיקר"⁴, און ס'זאל אראפקומען למטה מעשרה טפחים, ובקרוב ממש, און הערן בשורות טובות איש מרעהו.

(כשאמרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א שנמצאים כאן כמה מאלה שהיו בעת החתונה - אמר:) זאלן זיי זוכה זיין צו זיין צום יובל⁵ הששים.

(1) בהתועדות דאור לי"ד כסלו [סט"ז].

(2) סוטה לח, ב. ירושלמי הובא בתוד"ה ואברכה - חולין מט, א.

(3) ראה ב"מ פו, ב: עשה הקב"ה לבניו בעצמו. רש"י עה"ת וירא יח, ד.

(4) ב"ר פס"א, ד.

(5) "שנה זו (יובל) מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ע"ש (תק"ש) "לשמחה" "מנוחה" (רש"י וספורנו - בהר כה, יוד). וראה אבות ספ"ה תק"ז תכ"א (נ"ו, א) ובתרא"ו ואוה"ת במעלת מספר ששים (כמצויין במפתחות).

ביכורים שהוא מראה ומבטא את זה הן כדיבור והן במעשה שהוא מכיר בטובה, "הגדתי היום גו", עם כל פרטי הדברים שאומרים כאשר מביאים את הביכורים.

ובנוגע לעניינינו - מכיון שישנם כאלו שכתבו ואמרו איחולים טובים, בקשר עם ההתוועדות ועם היום ועם המאורע וכו', ואין הזמן גרמא להודות לכל אחד בנפרד (ולא רק שאין הזמן גרמא, אלא שאין יכולת בדבר) ובפרט כאשר רוצים להודות כפי הדרוש וככל הדרוש [ומכיוון שאינו מספיק כאשר עושים ענין שלא בשלמות, אלא תורה (ש"תורה" מלשון הוראה תורת חיים - הוראה בחיים) רוצה שיהודי יעשה את ענייניו בשלמות, שזה ענין עיקרי בתורה, עד שאומרים שהחידוש (אויפטו) של לע"ל הוא שאז יהי' "ושם נעשה לפניך כו' כמצוות רצונך", שכל העניינים יהיו אז בשלמות, מכיוון שאז יהי' מין האדם בשלמות, שכל סדר השתלשלות בשלמות, ובמילא גם קיום המצוות יוכל להיות בשלמות] -

וודאי שאי אפשר להודות לכל אחד בנפרד, כפי הדרוש וככל הדרוש, שלכן כאשר נמצאים במסיבה של כמה עשיריות מישראל, שאז הרי "שכינתא שריא" . . . ובפרט כאשר נמצאים בבית הכנסת ובית המדרש - ננצל את המעמד ומצב, שבהתוועדות גופא תהי' ענין של נתינת תודה, עם כל השלמות שזה דורש, וכפי שמביא הצ"צ בנוגע לכוונת התפילה ש"אני מתפלל לדעת זה התינוק" - שזה יהי' בשלמות הדרושה, ועוד יותר מזה. ו'כבר מלתך אמורה" (ועוד יותר מה שאמור הרי כתוב כאן) ש'ואברכה מברכך', שכל המברכך מתברך, בברכתו של הקב"ה, שתוספתו מרובה על העיקר.

וכמדובר פעם אודות זה בארוכה, וגם הודפס, ועכשיו זה הודפס מחדש במיוחד לימים אלו, ומתכוונים בזה לכל אחד ואחת בפרט, מכיוון ש"כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם" - בשבילו זה הודפס מחדש. והקב"ה בטח יקיים הבטחתו - "ואברכה מברכך", מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, וכמדובר כמ"פ שבסידור של הבעש"ט כתוב "הגדושה" (עם גימ"ל), שזה עוד יותר ממה שיכול להיכנס לכלי, זאת אומרת שב"תוספתו מרובה על העיקר" גופא, יש עוד אופן של "הגדושה", שזה יגיע לכל אחד למטה מעשרה טפחים, בטוב הנראה והנגלה, לו ולבני ביתו, החל ובעיקר - כפי שהוא אומר בדרושי חתונה - שיהי' "בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות", עד שזה ירד בבני חיי ומזוני רויחי, ובכולם רויחי כפשוטו.

ויה"ר שנוכל לאחל אחד לשני, ושהקב"ה ימלא ברכת בני ישראל איש לרעהו, וכפי שהוא מבאר בדרוש גודל הענין של "ואהבת לרעך כמוך" ש"זה כלל גדול בתורה", ובפרט כשזה יוצא ביחד עם התאספות בהתוועדות, ועם לשמח את השני בכלל, ולשמח ע"י דברי תורה, ובקרוב ממש נזכה ללמוד תורתו של משיח, ומתוך שמחה וטוב לבב.

שמחת החתונה מהולה בעצב...

קשה להביע ולתאר בכתב מכל אשר התרחש באותו ערב. הייתה זאת שמחה גדולה מהאי גיסא, ואוירה של קרירות מהולה בעצב - מאידך, בכך שלא יכולנו להשתתף אישית בשמחת הכלולות של בננו בכורנו... היו אלה געגועים אשר לא ניתן להביעם עלי כתב • החתונה במחיצת הורי החתן - מיומנה של הרבנית חנה ע"ה

"היום יום י"ד בכסלו (תש"ט). יום השנה לכלולות בננו מענדל, עם ב"ג מרת מוסיא, שליט"א. יום זה מזכיר לי שוב גדולתו של בעלי הרבי ז"ל. זה היה בשנת 1928. השיסוי והתעמולה הקומוניסטית האנטי דתית התנהלה בעוז ובעצמה רבה. על אף שהיו קיימים עדיין מספר בתי כנסת בעיר - שום פעילות של קהילה דתית לא התקיימה כבר.

הממשלה החרימה מחצית מהבית שלנו, והשאירה עבורנו רק שלושה חדרים. את החלק הגדול מהבית נתנו כמובן לאחרים, אשר היו החל מעתה לשכנינו החדשים.

החתן והכלה לא היו אתנו, אבל רצינו במאוד לשמוח ביום זה. לשכור אולם לשם עריכת שמחה גדולה - לא בא בחשבון באותם הימים. השכן שלנו, מהנדס במקצועו, לא יכול היה לסבול ההתנהגות הדתית בביתנו. באותם הימים עדיין התקבצו ובאו לביתנו לשם התועדויות בעיקר בחגים, ואת ביתנו היו פוקדים קהל ניכר. הלה הסתגר היטב בביתו, על ידי הוספת מחיצה מסביב לביתו, למען לא יהא לו כל קשר עם הבית שלנו.

ברם, כאשר נודע לו שהננו מתכוונים לערוך מסיבה לרגל יום חתונת בננו - הרס את הקיר החוצץ בין ביתו לחדרנו, הוציא משם את כל הרהיטים והשאיר עבורנו את הבית כולו. כך היה לנו אולם גדול למדי לשם עריכת השמחה.

שלחנו הזמנות מיוחדות לאנשים שונים אשר יבואו להשתתף בשמחתנו. ביום החתונה התקבצו ובאו לביתנו קרובים, אורחים וידידים מהעיר והמחוז. באו נציגים של הקהילה

היהודית המרכזית אשר הביאו אתם עוגת ענק שהכינו במיוחד לערב זה ועליה כל שמות חברי הקהילה, נציגי בתי כנסת, דייני העיר, רופאים, עורכי דין, אישים ידועים ותופשי משרות ממשלתיות מכובדות ושאר נכבדי העיר.

אין לשכוח, כי היו אלה ימים בהם אסורה היתה כל שייכות עם מנהיג דתי בעל משרה רבנית, וכל קשר שכזכה עלול היה לסכן ולהרוס את פרנסתו ומעמדו של האיש.

אך, למרות הכל באו לאותו ערב לא פחות משלוש מאות איש! בערב זה באה לידי ביטוי אהבתם הבלתי מוגבלת של האנשים האלה לאישיות דגולה זו, ולמרות כל הסכנה הכרוכה בדבר, ראו חובה נפשית לעצמם להשתתף בשמחה זו.

למרות הכל באו לאותו ערב לא פחות משלוש מאות איש! בערב זה באה לידי ביטוי אהבתם הבלתי מוגבלת של האנשים האלה לאישיות דגולה זו, ולמרות הסכנה ראו חובה להשתתף...

מברקי ברכה זרמו ללא הרף. למשך אותו יום ולמחרת אף ניתנה רשות מיוחדת לקבל מברקים שהיו מנוסחים בלשון הקודש, שהשימוש בשפה זו היה אז אסור בתכלית האיסור (אם כי אנו, כשלעצמנו, היינו נוהגים לכתוב בלה"ק ואף היינו מקבלים מאחרים מכתבים בלה"ק).

ולא זו בלבד, אלא שבאותו יום ניתנה הפקודה אשר כל המברקים משל משפחת שניאורסאהן לא יועברו דרך הצנזורה, בכדי שלא להפריע למהלך התקין והחפשי של משלוחי מברקים וקבלתם. יש לזכור, כי כל זה קרה בימים אשר רב יהודי פחד גם לצעוד ברחובות קריה בגלל החשדות מסביב לאישיות שכזו!

קשה להביע ולתאר בכתב מכל אשר התרחש באותו ערב. הייתה זאת שמחה גדולה מהאי גיסא, ואוירה של קרירות מהולה בעצב - מאידך. כל אחד מהנוכחים השתתף בצערנו בכך שלא יכולנו להשתתף אישית בשמחת הכלולות של בנו בכורנו. הרגשנו כי לא במהרה תהיה לנו האפשרות להפגש עם בנו. היו אלה געגועים אשר לא ניתן להביעם עלי כתב.

הרב רקד יחד יחד עם חותנו ועם אחיו. הריקוד לקח זמן ניכר. הקהל הרב עמד על מעמדו ללא נייע וכל העיניים מופנות אל הרוקדים. דמעות זלגו מעיני כל, ואיש לא יכול היה להתאפק מלבכות. כזו הייתה השמחה ששררה אז."

בין החסידים הידועים שהשתתפו באותה שמחה היו: ר' מיכאל דווארקיין ור' זלמן ווילענקין. החסיד ר' מיכאל דוואקין פירט על מיתריו של כנור, אשר השמיע את צלילי הניגון בן ארבעת הבבות לרבנו הזקן.

צליליו של ניגון קדוש זה, אשר נפלטו מכנורו של ר' מיכאל לעבר האויר הדחוס, עלו והתחברו עם צלילי אותו ניגון עצמו אשר הושר באותה עת ובאותו זמן הרחק הרחק

ומי יודע אם באותם רגעי השמחה לא ניבא לו לבו גם את העתיד הרחוק יותר, לאותו יום בו לא תהיה גאוותו על היות התלמיד חתן למלך, אלא כמי שהוא עצמו נמשח למלך...

מהעיר האוקראינית הנצורה, בזאל ישיבת "תומכי תמימים" בוורשה הבירה, במעמד רבנים, צדיקים וחסידים.

שרעפי לבם של המשתתפים עלו והתחברו אי שם באמצע הדרך שבין ורשה ליקטרנוסלב יחד עם צילילי הניגון אשר הושמעו משני העברים גם יחד, ולבם לבם של הורשאים, של אבי החתן ואמו, אשר אגרוף של יד מדכאת עוצר בעדם מלהשתתף בשמחה גדולה זו.

היו שם באותו מעמד גם רגעי שמחה אמיתיים, כאשר החסיד ר' זלמן ווילענקין - מי שהיה מראשוני המלמדים של החתן הדגול ביקטרנוסלב - קפץ על השולחן, פיזז וכרכר בעוז ועליצות על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו אשר תלמידו הגדול יהיה לחתנו של המלך.

ומי יודע אם באותם רגעי השמחה לא ניבא לו לבו גם את העתיד הרחוק יותר, לאותו יום בו לא תהיה גאוותו על היות התלמיד חתן למלך, אלא כמי שהוא עצמו נמשח למלך אשר שרביט כמלוכה בידו - - - -

כל הלילה - ממשיכה הרבנית בתיאורה הנרגש - בילו האנשים במחיצת הרב, ולמחרת בבוקר כאשר האיר היום התפזרו הנוכחים אל מקום עבודתם. כל אחד תפוש היה בשרעפו, ומחשבותיו מרחפות בעולם אחר לגמרי, עולם שכולו רוחני, עולם של אמת.

עדיין מעורפלים היו תחת רושם אותו מאורע עילאי, לו היו עדים אמש בלילה. איש מהם לא הרהר באותם רגעים על המחיר היקר אשר עלולים המה לשלם על "הבילוי" היקר מאתמול.

זכורתני - מסיימת הרבנית - אשר בעת שהקהל בתפזר איש איש לתעודתו, נגשו אלי

רופא ידוע אחד, וכן נכדו של הגאון רבי יצחק אלחנן, עורך דין במקצועו, ואמרו לי: מעולם, מאז היותנו על פני האדמה, לא עבר עלינו מאורע שכזה. לעולם לא נוכל לשכוח אותה התכנסות מיוחדת במינה, ואותו כח רוחני הטמון באיש גדול זה! - היתה זאת תגובה טבעית של שני אנשים אשר ביטאו בכך את ההרגשה האמיתית של מאות אחרים מכל הגילים ומכל החוגים.

היו גם דקות של שמחה מעניינת יותר, כאשר בסיום השמחה פנה אבי החתן לחמיו הרב מאיר שלמה, כי היות ולפי המנהג יש שרוקדים החתן והכלה מצות רקידה, כפי הנקרא "כשר טאנץ", ומאחר שהם אינם נמצאים יחד אתנו - לכן יואיל לרקוד יחד עם בתו הרבנית חנה. מתחילה לא התרצה לכך, אך לאחר שביקשו פעם ופעמיים, נענה לבקשתו ורקד עם בתו "מצוות רקידה". כדרכו בקודש, להסביר כל מאורע עפ"י קבלה, הסביר אבי החתן גם במעמד זה - בדרך הקבלה - מפרשת השבוע, על מה ולמה אין הוא נוכח כעת בחתונה עצמה.

הרב רקד יחד יחד עם חותנו ועם אחיו. הריקוד לקח זמן ניכר. הקהל הרב עמד על מעמדו ללא נייע וכל העיניים מופנות אל הרוקדים. דמעות זלגו מעיני כל, ואיש לא התאפק מלבכות

אחיו של המחותן הרה"ח ר' שמואל ז"ל, שהשתתף באותה סעודה, נענה אף הוא לאחיו המחותן בדרך צחות: "דו האסט זעהר שיינע מעבל" - בהתכוונו על הר"ת של המלה "מעבל", היינו: מענדל, בעריל, לייבל...

משיחת אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע לתמימים בסעודת החתונה

בעת סעודת החתונה קם כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ וחילק לחיים למסובים, כשהגיע למקום מושב התמימים אמר שיחה קצרה: "תמימים, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עלי, קיום התורה בא ע"י היגיעה דוקא. לימוד התורה בכלל הוא ע"י היגיעה דמי שמתייגע בא אל עומק הדבר, דגם מי שיש לו שכל טוב שכל דק ובהשקפה ראשונה לוקח הענין בטוב, מ"מ מי שאין שכלו טוב כ"כ אבל מתייגע על השכל בא הוא אל העומק יותר, לפי שהתורה היא חכמה פי' אלקות. דגם שכל הנגלה שבתורה הוא אלוקות. ובשביל זה הוא מה שבאים בגלות. הגלות הוא בישראל בכלל ולומדי התורה בפרט, ואתם תמימים בפרט (יש בזה אריכות דברים רק שכאן זה לא המקום לכך ולא עכשיו זה הזמן לכך) ועיקר קיום התורה הוא במי שממית עצמו עלי, תדעו תמימים שעליכם לבטל עצמיכם מכל וכל, ועל זה עליכם לתת את עצמיכם, תלמדו תורה ביגיעה, גם בנגלה, וכן תלמדו חסידות ולא שתישאר רק השכלה לבדה רק תבא לידי פועל, הפי' במדות טובות ואז הנני מברך אתכם, שיעזרו לכם בכל העניינים הנצרכים לכם ותאריכו ימים ושנים כו'".

צילום שטר התנאים

”ראשית דבר ה”ה החתן מוה”ר מנחם מענדל נ”י הנ”ל ישא למז”ט את הכלה הנ”ל מ’ חי’ מושקא ת”... • צילום ופיענוח שטר התנאים בחתונת כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א

למזל טוב יעלה ויצמח כגן רטוב מצא אשה מצא טוב ויפיק רצון מוה' הטוב. המגיד מראשית אחרית הוא יתן שם טוב ושארית לאלה דברי הברית והתנאים שנדברו והותנו בין הני שני הצדדים. היינו מצד האחד כ”ק אדמו”ר הר’ יוסף יצחק שליט”א בכ”ק אדמו”ר מהרש”ב נבג”ם. העומד מצד בתו הכלה הבתולה המהוללה מ’ חי’ מושקא תחי’. ומצד השני כ’ הרה”ח הרה”ג המפורסם מוה”ר לוי יצחק שליט”א בן הרה”ח הר’ ברוך שניאור ז”ל. העומד מצד בנו החתן הרב מוה”ר מנחם מענדל נ”י.

ראשית דבר ה”ה החתן מוה”ר מנחם מענדל נ”י הנ”ל ישא למז”ט את הכלה הנ”ל מ’ חי’ מושקא ת’ בחופה וקידושין כדת

משה וישראל. ואל יבריחו ואל יעלימו לא זה מזו ולא זו מזה. וישלטו בנכסיהון שוה בשוה וידורו בניניהם באהבה וחיבה כאורח כל ארעא. ה”ה כ”ק אדמו”ר שליט”א העומד מצד בתו הכלה ת’, התחייב א”ע ליתן נדוניא להחתן ש’ כפי המדובר מתנות להכלה ג”כ כפי המדובר. מזונות להזוג אחר החתונה איה”ש הכל כפי המדובר. בגדים לבתו הכלה כמנהג הנגידים המפורסמים. ה”ה כ’ הרה”ח הרה”ג מוה”ר לוי יצחק שליט”א העומד מצד בנו החתן ש’ התחייב א”ע ליתן נדוניא לבנו החתן הנ”ל כפי המדובר. בגדים ומתנות הכל כפי המדובר וכמנהג הנגידים המפורסמים. החתונה תהי’ איה”ש בחדש כסלו תרפ”ט בע”ת ווארשא יע”א ביום ג’ י”ד ימים לחדש הנ”ל. על הוצאות אבי הכלה שליט”א. רח”ש וכל”ז לחצאי מ”מ צורכ”ד ט”ק כנהוג. ע”ק מצד החתן הר’ זלמן יצחק ש’ וואלשאנאק. ע”ק מצד הכלה הר’ אלי’ חיים אלטהויז. והצדדים הנ”ל מחויבים לפצות את הע”ק הנ”ל שלא יגיע להם היזק וג”ה וקניא מן הצדדים הנ”ל ומן הע”ק הנ”ל על כל הא דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ב’י. וכל הנ”ל נעשה בת”כ בפו”מ ובקגא”ס. אור ליום ב’ ששה ימים לחדש כסלו פה ריגה שנת חמשת אלפים - ושש מאות ושמונים ותשעה ליצירה והכל שריר וקיים. נאום מרדכי בן שניאור זלמן חפץ שו”ב. נאום יחזקאל ב”ר שמואל ז”ל פלייגין.

בכלל חתונה היא ענין כללי אצל איש פרטי, אולם אצלי, הרי ע"י כך הוכנסתי לאחר מכן לענינים כלליים. בין אם אני מרוצה בין אם... אבל הדבר כבר קרה...

זהו היום שקישרו אותי עמכם ואתכם עמי, וביחד נתייגע לגאולה האמיתית והשלימה. שהקב"ה יעזור שנראה פרי טוב בעמלינו.

(משיחת ש"פ וישלח ה'תשי"ד)

מוקדש לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

נדפס ע"י
הרה"ח ר' זאב מאיר
וזוגתו דבורה חי' רייזל שי'
קדנר
לע"נ אביו ר' משה נחום
ב"ר מרדכי מענדל ע"ה
קדנר
נלב"ע כ"ב ניסן ה'תשע"א